

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Fra SK · stemplet 27. feb. 1842 · til P.C. Kierkegaard

Citation: Kierkegaard, Søren: "Fra SK · stemplet 27. feb. 1842 · til P.C. Kierkegaard", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 1v. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b1-txt-shoot-n4.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Fra SK · stemplet 27. feb. 1842 · til P.C. Kierkegaard

Kjære Peter!

Schelling vrøvler ganske utaaeligt. Vil Du have en Forestilling derom, saa vil jeg bede Dig, til Din egen, skjøndt frivillig paatagne, Straflidelse at underkaste Dig følgende Experiment. Tænk Dig Pastor R[....]s bissende Philosopheren, hans hele Tilfældighed i Videnskabens Rige, tænk Dig derhos salig Pastor Hornsylds Utrættelighed for at forraade Lærdom, tænk Dig dette forenede, og en Tilsætning af Uforskammenhed, hvori vel ingen Philosoph har overgaaet Schelling; fasthold alt dette ret levende i Dit stakkels Hoved, gaae derpaa ud paa Frelserens Arbeidshuus eller paa et af Ladegaardens Arbeidsværelser, saa vil Du have en Forestilling om den Schellingske Philosophie og om den Temperatur, hvori man maa høre den. Nu har han til yderligere Skærpelse faaet den Idee at ville læse længere end sædvanligt, hvorfor jeg har faaet den Idee, at jeg ikke vil høre ham saa længe, som jeg ellers vilde have hørt ham. Spørgsmaal, hvis Idee er den bedste. – I Berlin har jeg altsaa ikke mere at gjøre. Min Tid tillader mig ikke draabeviis at indtage, hvad jeg knap vilde lukke Munden op for at sluge paa eengang. Jeg er for gammel til at høre Forelæsninger, ligesom Schelling er for gammel til at holde dem. Hans hele Lære om Potenser røber den høieste Impotens.

Jeg reiser altsaa snarest muligt fra Berlin. Jeg kommer til Kjøbenhavn. Mit Ophold der er mig nødvendigt for at ordne mig lidt igjen. Seer Du, hvor besynderligt. Aldrig i mit Liv har jeg haft Lyst til at reise, saaledes som jeg nu har faaet den. Det skylder jeg Schelling. Havde Schelling ikke læst i Berlin, var jeg ikke gaaet ud, havde Schelling ikke vrøvlet havde jeg formodenlig aldrig mere reist. Nu har jeg lært, at det har sin Betydning at reise, NB. ikke for Studiernes Skyld. Dog herom kan jeg jo tale med Dig i Kjøbenhavn. Nu at begynde en egentlig Udenlandsreise kan jeg ikke. Alt maa hos mig have sine bestemte Afsatser. Fra Kjøbenhavn gaaer jeg ud igjen, saasnart jeg faaer fuldendt et lille Arbeide, jeg er beskjæftiget med.

Forøvrigt befinder jeg mig vel; jeg er som en Skoledreng, der har faaet Ferie. Saaledes kan man snære sig selv ind i Latterligheder. Jeg troer, jeg kunde være bleven aldeles dum, dersom jeg var vedbleven at høre Schelling.

Din Broder.